

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (1982)
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΡΘΡΩΝ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ ΤΕΥΧΟΣ 1

Η ΣΥΜΦΩΝΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ
ΎΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Του Αποστόλου Γέροντα

Στο άρθρο του αυτό, ο Απόστολος Γέροντας πραγματεύεται τα θέματα της σύμφωνης με το σύνταγμα ερμηνείας και του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων στη Δυτ. Γερμανία.

Κατ' αρχάς, αναφέρεται στο σκοπό της σύμφωνης με το Σύνταγμα ερμηνείας, στη διατήρηση των νόμων. Στη συνέχεια εκθέτει τα κλασικά ερμηνευτικά κριτήρια και αξιολογεί το κατά πόσο αυτά συντελούν σε μία σύμφωνη με το Σύνταγμα ερμηνεία. Έπειτα, αναλύει τη σχέση μεταξύ της σύμφωνης κατά το Σύνταγμα ερμηνείας και του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, εμβαθύνοντας ιδιαίτερα στο γνώρισμα της ελαστικότητας του Συντάγματος. Τέλος καταλήγει σε ορισμένα συμπεράσματα, με κυριότερο ότι σε περιπτώσεις αμφιβολίας, ο δικαστής πρέπει να σεβαστεί τη συνταγματική ερμηνεία.

Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑ ΑΝΑΓΧΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΣΕΩΝ,
ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΚΕ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΟΥ 1981
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ.

Του Εριπίδη Περδικάρη.

Στο άρθρο του αυτό ο Ε.Φ.Περδικάρης αναφέρεται στην ανάλυση της σύνθεσης των κοινοβουλευτικών ομάδων των μεγάλων πολιτικών κομμάτων ως προς την αντιπαράθεση των εκσυγχρονιστικών και αναγχρονιστικών τάσεων τους στη βουλή του 1981. Στην αρχή αναφέρεται στον ιδεατό τύπο του δημοκρατικά οργανωμένου σύγχρονου κόμματος και αναλύει τα χαρακτηριστικά του. Έπειτα κάνει λόγο για τα παραδοσιακά και σύγχρονα στοιχεία στην τότε οργανωτική δομή των ελληνικών πολιτικών κομμάτων, καθώς και στην επίδρασή τους στον τρόπο λειτουργίας των μηχανισμών στρατολόγησης πολιτικού προσωπικού. Εν συνεχεία, αναλύει την διάσταση των πολιτικών κομμάτων, ως μοναδικών φορέων εκσυγχρονισμού «εκ των άνω» στην Ελλάδα μετά τη μεταπολίτευση και καταλήγει στο συμπέρασμα πως δεν είχε οριστικά διαμορφωθεί η φυσιογνωμία των μεγάλων πολιτικών κομμάτων στην Ελλάδα του 1981.

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ. Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ
ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ,

Του Η. W. R. WADE

Στο άρθρο του αυτό, ο Η. W. R. WADE αναφέρεται στον έλεγχο της διακριτικής εξουσίας στην Αγγλία, όπως αυτός διαμορφώθηκε μετά την Αναγέννηση του διοικητικού δικαίου στη συγκεκριμένη χώρα. Αρχικά αναφέρεται στα ιστορικά γεγονότα που συντέλεσαν στη συγκεκριμένη εξυγίανση. Έπειτα, αναλύει τις βασικές καινοτομίες που εφαρμόστηκαν μετά την εξυγίανση. Επιπλέον, επικεντρώνεται στον

έλεγχο της διακριτικής εξουσίας, κάνοντας αναφορές σε συγκεκριμένα παραδείγματα. Τέλος προβαίνει σε μιά γενική αποτίμηση της πραγματείας του και εκφέρει τη γνώμη του για τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος της εποχής του.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ- ΙΟΥΝΙΟΣ ΤΕΥΧΟΣ 2

Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΠΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΟΙΝΟΔΙΚΑΙΟ

Του Λουκή Γ. Λουκαΐδη

Στο άρθρο του αυτό, ο Λουκαΐδης αναφέρεται στην εξάρτηση του κυπριακού δικαίου από το Αγγλικό κοινοδικαίο. Κατ' αρχάς, αναλύει την έννοια του κοινοδικαίου και πραγματεύεται την παλαιότερη και σύγχρονη του πορεία. Στη συνέχεια κάνει λόγο για την εφαρμογή του πριν και μετά το 1960 στην Κύπρο, καθώς και για τη λειτουργία του στο χώρο της κυπριακής νομοθεσίας. Επειτα, παρουσιάζει την πειστική δύναμη των αγγλικών δικαστικών αποφάσεων. Επισημαίνει το πρόβλημα της προσαρμογής του κοινοδικαίου στις τονπικές συνθήκες και αναλύει τη θέση των δικαστηρίων ως μέσο της προσαρμογής του. Ακόμα, αναφέρεται στα γενικότερα προβλήματα γύρω από την εφαρμογή του κοινοδικαίου στην Κύπρο. Τέλος, μιλάει για την εφαρμογή του σε άλλες χώρες και παρουσιάζει τις λύσεις του για την άμβλυνση των προβλημάτων.

Η ΛΗΜΝΟΣ ΚΑΙ Η ΔΗΘΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ

Του Κ.Π. Οικονομίδη

Στο άρθρο του αυτό, ο Κ.Π. Οικονομίδης ανφέρεται στο ζήτημα της υποχρέωσης Αποστρατικοποίησης της Λήμνου, εκράζοντας την αρνητική του στάση. Στην αρχή κατατοπίζει τον αναγνώστη επί του προβλήματος. Επειτα εξετάζει το πρόβλημα από νομική άποψη, παρθέτοντας δύο βασικά επιχειρήματα για την υποστήριξη της άποψής του. Το πρώτο είναι η κατάργηση της Συμβάσεως της Λωζάννης του 1923 για τα Στενά από τη Σύμβαση του Μοντραί του 1936., το δεύτερο είν το άρθρο 12 Συνθήκης Ειρηνής της Λωζάννης. Συμπεραίνει λοιπόν πως δενβ υπάρχει σε βάρος ητης Λήμνου και της Σαμοθράκης καμιά απολύτως υποχρέωση αποστρατικοποίησεως. Επομένως τα τουρκικά επιχειρήματα δεν εξυπηρετούν τίποτε άλλο πέρα από τα πολιτικά τους συμφέροντα.

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Του Peter Haberle

Στο άρθρο του αυτό, ο P. Haberle πραγματεύεται την έννοια και το περιεχομενο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας κατά το γερμανικό και το ελληνικό σύνταγμα. Στην αρχή κάνει μια εισαγωγή στο θέμα του, εκθέτοντας το πρόβλημα του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και παρουσιάζοντας ορισμένα παραδείγματα. Στη συνέχεια επισημαίνει τη ρήτρα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας στα συντάγματα και τους νόμους, στο διεθνές και το εσωτερικό δίκαιο, τόσο το ελληνικό, όσο και το γερμανικό. Ακόμα αναφέρεται στο πέρειεχόμενο και τα όρια της ρήτρας αυτής, μιλώντας για ζητήματα όπως η σχέση προσωπικότητας-πολιτισμού, η ενότητα άμυνας και προστασίας, συμμετοχής και ελευθερίας, οι εκπαιδευτικοί στόχοι και οι εκπαιδευτικές αξίες, καθώς και το περιχόμενο και η οργάνωση της ρήτρας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Τέλος ανακεφαλαιώνει τις βασικές του θέσεις.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Του Δ. Κ. ΚΩΝΣΤΑ

Στο άρθρο του αυτό, ο Δ.Κ. Κώνστας πραγματεύεται το τουρκικό ζήτημα και την πολιτική υπόσταση του συμβουλίου της Ευρώπης ως προς το ζήτημα αυτό. Κατ'αρχάς κάνει ορισμένες εισαγωγικές παρατηρήσεις, για την παρουσίαση της κατάστασης. Στη συνέχεια, προβαίνει σε ένα σύντομο χρονικό του τουρκικού ζητήματος στην κοινοβουλευτική Συνέλευση. Τέλος, καταλήγει με ορισμένες εκτιμήσεις και συμπεράσματα που αφορούν τη θέση που έλαβε το τουρκικό ζήτημα στο Συμβούλιο της Ευρώπης, εκφράζοντας τη γνώμη του για την στάση που πρέπει να λάβει η Ε.Ε..

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ.

Του Κώστα Λ. Ζώρα.

Στο άρθρο του αυτό, ο Κώστας Λ. Ζώρας αναφέρεται στην κατάργηση του σταυρού προτίμησης, εξετάζοντας το ζήτημα από νομική και πολιτική διάσταση. Στην αρχή ξεκινά με μια εισαγωγή, κατατοπίζοντας τον αναγνώστη επί της τότε πολιτικής σκηνής και του λόγου για τον οποίο πάρθηκε η συγκεκριμένη απόφαση. Εν συνεχεία, εξετάζει το ζήτημα από νομική άποψη, αναφερόμενος κυρίως στη στάση των δικαστηρίων, σε άρθρα του Συντάγματος και σε νόμους. Επειτα, εξετάζει το πρόβλημα από την πολιτική του σκοπιά, υπογραμμίζοντας τις αρνητικές συνέπειες του σταυρού προτίμησης σε ενδοκομματικό και εξωκομματικό επίπεδο. Τέλος, διατυπώνει τις δικές του προτάσεις, οι οποίες αφορούν τόσο την εκτελεστική και νομοθετική εξουσία, όσο και τον ίδιο τον ψηφοφόρο.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ.

Του Αντώνη Μανιτάκη.

Στο άρθρο του αυτό, ο Α Μανιτάκης αναφέρεται στο χαρακτηρισμό του πολιτεύματος και ιδιαίτερα στις σχέσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού. Στην αρχή κάνει ένα πρόλογο για τη μελέτη του ισχύοντος (τότε) πολιτεύματος. Έπειτα αναφέρεται στην προέχουσα θέση του Πρωθυπουργού στο σύστημα και στην υπεροχή του έναντι του Προέδρου της Δημοκρατίας, χαρακτηρίζοντας το κυβερνητικό σύστημα ως έναν υπό ανάπτυξη «πρωθυπουργικό κοινοβουλευτισμό.» Συγχρόνως, επισημαίνει τα πλεονεκτήματα του «πλειοψηφικού κοινοβουλευτισμού». Στη συνέχεια υπογραμμίζει τη σημασία της κοινοβουλευτικής ανάγνωσης του Συντάγματος από τον Κ.. Καραμανλή και αναλύει τις απόψεις του για την προοπτική του προεδρισμού, τονίζοντας πως «δεν μπορεί να οικοδομηθεί παρά στη βάση της πολιτικής και συνταγματικής ασυνέχειας» Τέλος, παρουσιάζει την πολιτικά κυρίαρχη αντίθεση και εξηγεί το ρόλο των κομμάτων σ' αυτό το πλαίσιο.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ
(ερμηνεία του άρθρου 66)

Του Πέτρου Ι. Παράρα

Στό άρθρο του αυτού, ο Π. Παράρας προβαίνει σε ερμηνεία του άρθρου 66 του Συντάγματος, που αφορά την αρχή της δημοσιότητας και την κυβερνητική παρουσία στη Βουλή. Αρχικά, αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο, η οποία ρυθμίζει το ζήτημα της δημοσιότητας των συνεδριάσεων της Βουλής, δίνοντας έμφαση στους ειδικότερους κανόνες της αρχής της δημοσιότητας. Έπειτα αναφέρεται στις δύο επόμενες παραγράφους. Πρώτα ερμηνεύει την παράγραφο 2, που αφορά το δικαίωμα εισόδου και λόγου στη Βουλή και ακολούθως, την παράγραφο 3, που αφορά το δικαίωμα κλητεύσεως των Υπουργών.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΝΟΜΩΝ.

Του Βασίλειου Σκουρή.

Στο άρθρο του αυτού, ο Β. Σκουρή αναφέρεται στα συστήματα του δικαστικού ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων. Αρχικά, κάνει λόγο για το υπάρχον θεωρητικό ζήτημα του ποια είναι η σημασία της υποχρέωσης των δικαστηρίων να μην εφαρμόζουν νόμο του οποίου το περιεχόμενο να αντίκειται στο σύνταγμα, καθώς και για την αντιμετώπισή του από τη θεωρία και το Σύνταγμα του 1975. Έπειτα παραθέτει πιθανές ερμηνείες για την καθιέρωση υποχρέωσης ανυπακοής σε αντισυνταγματικούς νόμους και εξηγεί την ανάγκη της συγκριτικής έρευνας. Ακολούθως αναφέρεται στα συστήματα της Γαλλίας, των Η.Π.Α., της Γερμανίας, της Ελβετίας, της Αυστρίας και της Ιταλίας. Στη συνέχεια μιλά για τα χαρακτηριστικά του άρθρου 93 παρ. 4, τη συνταγματική δέσμευση και συνείδηση των οργάνων της νομοθετικής λειτουργίας, καθώς και για τα μειονεκτήματα του άρθρου 93 παρ 4 όσον αφορά τους δικαστές. Τέλος επισημαίνει τον κίνδυνο αντιφατικών αποφάσεων και καταλήγει σε βασικά συμπεράσματα.

ΝΟΜΟΣ ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ;

Του Φιλή Αρναούτογλου.

Στο άρθρο του αυτού, ο Φ. Αρναούτογλου απαντά στο ερώτημα του αν και κατά πόσο ένας νόμος αντίθετος προς διεθνή σύμβαση είναι αντισυνταγματικός. Αρχικά, παραθέτει ορισμένες γενικές παρατηρήσεις που αφορούν το ζήτημα. Έπειτα, αναφέρεται στη έννοια και το περιεχόμενο της υπεροχής της διεθνούς συμβάσεως έναντι του νόμου. Ακολούθως, μελετά τις συνέπειες της υπεροχής της διεθνούς συμβάσεως έναντι του νόμου, ειδικότερα στις περιπτώσεις σύγκρουσης με νόμο και στις περιπτώσεις που ο νόμος είναι αντισυνταγματικός. Τέλος προβαίνει σε ορισμένα συμπεράσματα και συνέπειες εκφράζοντας την άποψή του για την αντιμετώπιση του θέματος από τα ελληνικά δικαστάσθηρια.